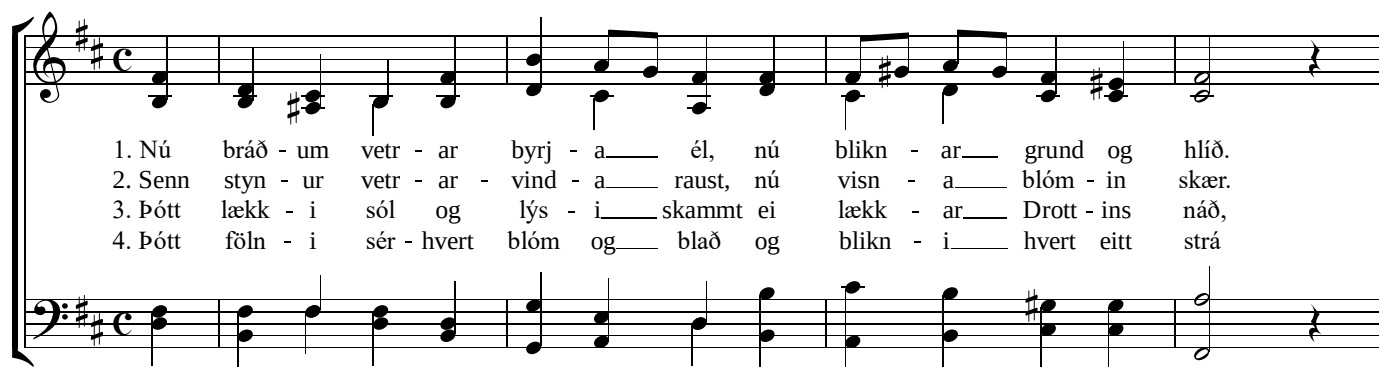

773

Nú bráðum vetrar byrja él

1. Nú bráð - um vetr - ar byrj - a____ él, nú blikn - ar____ grund og hlíð.
 2. Senn styn - ur vetr - ar - vind - a____ raust, nú visn - a____ blóm - in skær.
 3. Þótt lækk - i sól og lýs - i____ skammt ei lækk - ar____ Drott - ins náð,
 4. Þótt föln - i sér - hvert blóm og____ blað og blikn - i____ hvert eitt strá

Með feg - urð þín - a____ far þú____ vel, þú fagr - a____ sum - ar - tíð.
 Þótt visn - i sér - hvað____ hér um____ haust í hjart - a____ von - in grær.
 Þótt vax - i nótt ei____ vill - ist____ samt Guðs vis - dóms____ ei - líft ráð.
 Guðs elsk - a, víst vér____ vit - um____ það, ei visn - a____ þann - ig má.

5. Þótt falli hvert að hausti blóm
 ei hverfur gleðin mér.
 Frá Betlehem ég heyri hljóm
 er huggun ávallt lær.

6. Ég veit hvar best mín blómgast von
 er bliknar jörðin hér:
 Það tré, hvar líf sitt lét Guðs son,
 mér lífsins ávöxt ber.

7. Þótt fölni grös um fjall og dal
 og frjósi vötn og lönd
 mín trú á hann ei hverfa skal
 sem heljar leysti bönd.

8. Um eilíft vor hann von mér gaf
 er vetur ævi þver,
 sjálft lífið gröf er gengið af.
 Það gleði dýrst mér er.